

Združene ameriške države so vložile po svojem zastopniku v Madridu najostrejši protest, ker je španska levičarska vlada socializirala ali enostavno odvzela Fordove in General Motors tvornice v Barceloni, ki so last ameriških državljanov.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Planinska kapela sv. Cirila in Metoda. V višini 1700 m na Peci je dograjena kapela sv. Cirila in Metoda. Svetišče je dolgo 9 m in široko 5 m. Ima lesen tlak in raven strop iz mecesnovih desk. V oltarju je oljnata slika sv. Cirila in Metoda. Kapela je vsa iz kamna ter pokrita s pločvino in ima stolpič. Omenjeno planinsko kapelico bo blagoslovil v nedeljo dne 16. avgusta g. stolni dekan dr. Fran Cukala, in bo v njej prvič daroval sv. mašo. Blagoslovitev svetišča bo slovesna in se vršijo že tozadevne priprave.

Graditev moderne cerkve. Veliko industrijsko mesto v Čehoslovaški, Moravska Ostrava, se pripravlja, da bo sezidalo na čast sv. Jožefu cerkev, ki bo najmodernejša katoliška cerkev v celi Evropi. Bo to povse moderna zgradba ravnih črt, velikih oken in štirikotnih stolpov. Glavna snov, ki bo iz nje zgrajena ta cerkev, bo železo in jeklo. Jekleno konstrukcijo glavne ladje, ki bo visoka 14.14 m, tvori 8 jeklenih okvirjev s premerom 12 m in višino 13 m. Ti okvirji nosijo strop iz železnega betona in streho, ki bo pokrita z bakrenimi ploščami. Stolpi bodo imeli jekleno konstrukcijo. Koliko jekla, odnosno železa, bo treba za zgradbo, se vidi iz

V Španiji nastopajo ženske z orožjem in se bojujejo proti upornikom.

V Madridu je prisiljena komunistična oborožena mladež častno rodno vojske, da so morali z njo.

Ženska komunistična armada v Madridu.

tega, ker bo za 16 stebrov jeklene konstrukcije glavne ladje potrebno 100 ton jekla. Zvonovi bodo zvonili na električni pogon. Gradba bo kmalu izvršena — v teku ene letne gradbene sezone.

Pariški župan — dober katoličan. Na praznik sv. Petra in Pavla je bila v Parizu volitev župana. Dva kandidata sta se potegovala za to častno in odgovorno mesto: kandidat narodnih skupin Rajmund Laurent in kandidat ljudske fronte socialist Costelazz. Takoj pri prvem glasovanju je dobil Laurent 53 glasov, njegov framsonsko - socialistično - komunistični protikandidat pa je dobil samo 28 glasov. Izvoljen Laurent je priznan strokovnjak za občinsko politiko, o kateri je že spisal več razprav. Po svojem mišljenju je prepričan in dejaven katoličan, ki se udeležuje v raznih katoliških društvih. Po svojem političnem prepričanju pripada krščansko-socialni stranki, ki nosi na-

slov »Demokratska ljudska stranka«, ko je glavni tajnik je. Laurent je tudi član uredništva pariškega katoliškega tednika »Le petit démocrate«. Pariški listi so R. Laurenta po njegovi izvolitvi kot pariškega župana pozdravili kot moža, ki spoštuje ter hoče ohraniti verske in moralne sile naroda, kot borec za svobodo, socialni red in socialno pravico.

Francoski mornarji morajo k sv. maši. Ministrstvo francoske mornarice je izdalo naredbu, da morajo vsi mornarji, ki jih služba ne zadržuje, po nedeljah in praznikih k sv. maši. Častniki so odgovorni za to, da se ta naredba vestno izvrši.

Brezbožniku se je izpolnila želja. V Antwerpenu so brezbožniki priredili neko brezbožniško predstavo. Med predstavo je vzkliknil neki komunist z imenom Fr. Engels: »Ko bi bilo meni izbirati med Bogom in satanom, bi se rajše s kožo in lasmi predal v roke satanu.« Ta njegova

želja se je kmalu izpolnila. Ta brezbožnik je namreč šel v kino, čeprav je bil pijan. V dvorani je nastal ogenj. Ljudje so začeli bežati in so se vsi rešili. Edini Franc

Engels se v svoji vinjenosti ni mogel rešiti. Zgorel je ne samo z lasmi in kožo, marveč s celim telesom.

Osebnosti.

Prvi poveljnik mariborskega 45. pešpolka 70letnik. Dne 10. avgusta je praznoval v Mariboru v pokoju živeči podpolkovnik g. Avgustin Škrabar 70letnik. Rodil se je leta 1866 v Barkovljah pri Trstu. Kot častnik domobranskega polka št. 5 se je udeležil svetovne vojne in je postal leta 1916 podpolkovnik. Po prevratu je bil pod rajnim generalom Maistrovom prvi poveljnik tedaj sestavljenega 45. pešpolka v Mariboru. Škrabarjev polk je osvojil Maribor, zasedel severno mejo in se je boril z avstrijskimi Nemci pri Radgoni in na Koroškem. Za številne zasluge je bil od podrejenih častnikov in od moštva priljubljen poveljnik odlikovan od blagopokojnega kralja s Karadžoržev zvezdo z meči IV. reda in z Jugoslovansko krono IV. reda. Od Zveze Maistrovih brorcev je bil izvoljen za prvega predsednika in častnega člana. Zaslužnemu in vrlemu častniku k 70letnici naše iskrene častitke!

Frančiškanski duhovnik umrl. V brežiški bolnici je umrl p. Vincencij Kunsteij, rojen leta 1878 v Železnikih. Pred vojno je služboval v Gorici. Po prevratu je bival po frančiškanskih samostanih na Kranjskem in Štajerskem. Bil je učen duhovnik in je mnogo pisal za redovno glasilo tretjega reda »Cvetje z vrtov sv. Frančiška«. Naj mu bo Vsemogočni obilen plačnik!

Nesreče.

Tovorni avtomobil se prevrnil v občestni jarek. V zgornji Dravski dolini ne daleč od Mute se je zgodila v večernih urah

težka avtomobilska nesreča. Prevoznik J. Roje iz Slovenjgradca je naložil na tovorni avtomobil okvirje za okna. Peljal se je skozi Dravsko dolino proti Mariboru. Nankrat je pri Muti odrekel volan. Predno je utegnil šofer zaustaviti vozilo, je že tresčilo ob drevo in se preobrnilo v poldrugi meter globok občestni jarek. Okvirje in ljudi, ki so se vozili z avtomobilom, je vrglo v loku po tleh. Tri osebe, in sicer dnarica Jožefa Mohorko z Remšnika, posestnik Janez Plazovnik od Sv. Treh kraljev in slikar Ivan Krš iz Pameč, so bili težko poškodovani. Posebno vznemirljivo je stanje Jožefe Mohorko, ki ima hude notrajne poškodbe. Plazovnik si je prebil lobanjo, Krš ima strto koleno. Na kraj nesreče sta hitro prihitela dva zdravnika, ki sta se zavzela za ponesrečene in sta jim nudila prvo pomoč. Plazovnika in Krša so prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, ponesrečeno žensko pa v mariborsko bolnico. Dva lažje poškodovana sta bila prepuščena domači oskrbi.

Avtomobilska nesreča pri Framu. Ne daleč od odcepitve ceste proti Framu je privozil avtomobilu uradnika mariborske livarne Gustav Pengg Barbašu po levi strani ceste kolesar nasproti, ki se ni zmenil za signale avtomobila. Šele v zadnjem trenutku je skušal zavoziti v pravo smer. Istočasno je krenil tudi Barbaš z vozilom na stran, da bi preprečil nesrečo trčenja in je zadel v občestno jablano. Radi sunka so se razbile vse šipe na avtomobilu in vse tri osebe v avtomobilu so bile precej poškodovane. Kolesar je po nesreči v svesti krivde zginil. Avtomobil ni mogel nadaljevati svoje vožnje proti Zagrebu, ampak so ga zavlekli v popravilo v Maribor.

Avtomobil nevarno povozil 70letno starko. Na odcepu ceste Maribor — Sv. Lenart v Koških pri Mariboru je povozil

zil osebni avto pri prekoračenju ceste 70letno Jožefo Očkerl od Sv. Jakoba, ki je bila na potu v Maribor. S smrtno nevarnimi poškodbami so staro ženo oddali v mariborsko bolnico.

Smrtna nesreča pri padcu z lestve. V Vinterovcih v okolici Ptuja je padel z lestve 48letni posestnik Leopold Markeš. Priletel je z glavo na betonska tla tako močno, da je kmalu po padcu umrl.

Posestnik ob hišo. V Starem Logu pri Pragerskem je uničil ogenj hišo posestniku Antonu Rozmanu, ki ima 20.000 D škode.

Zopet dva pogorela na Dravskem polju. Pozno v noči je začelo goreti v Gornjih Jablanah na Dravskem polju v kolarnici posestnice Terezije Beranič. Ogenj se je razširil na gospodarsko poslopje in škedenj. Zgorelo je 9000 kg sena, dva voza ter razno orodje. — Od Beraničeve so preskočili plameni na sosedno gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Horvata in na njegovo hišo. Obe poslopji sta pogoreli do tal. Horvat je še ob 15.000 kg se,

Cez 212 let bomo vsi norci.

Angl. statistik Henrik Larrick je zračunal, da bo v teku treh stoletij vse človeštvo ponorelo. To ni samo gola napoved brez številk. Henrik Larrick navaja za svojo trditve tele številke: 1. 1859. je prišel en norec na vsakih 535 ljudi, 1. 1897. je že bil na 312 ljudi en norec in 1. 1932 je že vsaki 144 človek norec. Če pojde v tem tempu dalje, bo leta 1977 vsaki stoti človek norec in čez 212 let bo nor ves svet. Hvala Bogu, da teh časov ne dočakamo.

Enajst in pol milijona brezposelnih.

Po ugotovitvah ameriške delavske zveze v Združenih amer. državah

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Čez nekaj minut se je vrnil in dal dekletu škatlo, v kateri je bila svilen ruta in srebrna verižica s križcem.

»Vidiš, Pavla,« je rekel, »to sem ti kupil, ko sem bil zadnjič v mestu, da bi te malo razveselil. Žal si že prej odšla. Vzemi zdaj in vsaj malo boš vesela!«

Rahlo je pogladila lepe reči, velike črne oči so se ji zasvetile, toda koj nato je spet pobesila glavo in otožno zašepetala:

»Ne le malo, zelo, zelo sem vesela teh darov. Za ljub spomin mi bodo — vse žive dni — ko me že davno več ne bo na Ravnah.«

»Menda vendar ne misliš od nas?« je vprašal in se začudil.

»Prav nič rada ne grem; pa prej ali slej bom morala. Če bo roka koj za nič za delo, ne bom mogla ostati.«

»Roka bo gotovo še čisto zdrava. Nekoliko potrpi! Taka rana ne more tako hitro zaceliti. Če bi pa res ne bila več tako za delo kakor prej, si in ostaneš na Ravnah doma. — Kam bi pa šla?«

»Sama ne vem. Nekje bom že našla kak kot. Najrajši bi umrla, da bi prišla tja, kjer so mati.«

12

»Pavla, milo se mi stori in nikoli ti ne pozabim, ko vidim, kako vdana si moji rajni materi. Ali pa ti jaz nisem čisto nič mar, ko si vendar svoje življenje tvegala zame?«

»Oženili se boste in potem pride mlada žena na Ravne in njeni boste morali biti z dušo in telesom. Ta ne bo pustila, da bi bili kakorkoli prijazni meni. Ne bi mogla ostati na Ravnah. Ne bi mogla...«

Glas ji je bil neskončno žalosten in otožen. Ni se jokala, vendar sta ji privreli dve veliki solzi po bledem obrazu. Ta obraz s svojimi nežnimi potezami je bil v tej žalosti mikavnejši kakor kdaj poprej. Mladega Ravnjaka je čisto prevzelo; sočutje in ljubezen sta mu razburjali kri. Ni se mogel držati, premagalo ga je vroče čustvo, zagrabil jo je za roke in in odločno dejal:

»Pavla, s teboj se oženim — s teboj in z nobeno drugo. Daj mi roko in daj mi tudi ti svojo besedo!«

Dekle je odgovorilo z levico, ki je bila hladna kakor led, pogledala ga je s svojimi velikimi, temnimi očmi, potem pa je bruhnila v krčevit, glasen jok.

»Za božjo voljo, ne joči se!« je prosil. »... Kaj ti je? Ali mi ne moreš dati besede?«

»O rada — rada!« je dejala v solzah.

»Zakaj se potem jočeš?«

»Ne vem. Zdi se mi, da ni mogoče, da bi bila tako srečna.«

»Pavla, vse bom storil, da boš srečna.«